

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η Τ Ο Ι

ΕΛΛΗΝΙΚΟΤ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΤ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

ἌΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Βιβλιοθήκη τοῦ κυρίου Βουρνέϋ.

(Ἐξ ἐπιτ. ἐκ Λόνδρας ἀπὸ Μαΐου.)

Κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας ἠγόρασε τὸ παραλαμβάνον διὰ τὸ Βριτανικὸν Μουσεῖον τὴν ἀξιόλογον συλλογὴν βιβλίων, χειρογράφων, χαλκογραφικῶν πινακῶν, ἀρχαίων ἐφημερίδων κ. τ. λ. τοῦ ἀποθανόντος σοφοῦ Burney μὲ 13500 λίτρ. Στερλ. Ἡ ἀκόλουθος σύντομος περιγραφή ταύτης τῆς προσκτησίσεως ἐλήφθη ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τῶν ἀνδρῶν, ὅσοι διωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ παραλαμμένου νὰ ἀγοράσωσι τὴν ἄνω βιβλιοθήκην.

„ Μεταξὺ τῶν πολλῶν χειρογράφων Ἑλληνικῶν καὶ ἄλλων συγγραφέων εὐρίσκειται κώδιξ τις τῆς Ἰλιάδος Ὁμήρου, ὅστις ἦτον τοπάλοι κτήμα τοῦ περιφήμου Townley, καὶ ὑπάρχει ἀνεμφισβότως ὁ μέγιστος εὐρισμὸς ταύτης τῆς βιβλιοθήκης. Ἐγγραφή δὲ, καθὼς φαίνεται, ὄχι ἀρχαιότερον ἢ κατὰ τὸ τελευταῖον ἡμισυ τοῦ 17. αἰῶνος, ἢ κατὰ τὸ πρῶτον τοῦ 18., καὶ εἰ μὴ εἶναι ἄξιός να ἐπέχη τὸν πρῶτον τύπον, ὅμως ἀνέκει, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν σοφῶν τῆς Ἀγγλίας, μεταξὺ τῶν ἀξιολογωτάτων χειρογράφων τῆς Ἰλιάδος, πλουτισμένος μὲ πάμπολλα σχόλια, ἐξ ὧν ὀλίγα μόνον ἐδημοσιεύθησαν.

„ Πρὸς τούτοις, εὐρίσκονται δύο χειρογραφα τῶν Ἑλλήνων ῥητόρων, ἀμφότερα, πιθανῶς, τοῦ 18. ἢ 16. αἰῶνος, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν Περ-

γαμηνῶ χάρτη καὶ πολλὰ τιμώμενον ἐκομίσθη παρὰ τῶν σοφῶν περιηγητῶν Κρίππς καὶ Κλάρκε εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ὁ ἀποθανὼν κύριος Ραίνε, διδάσκαλος ἐνὸς σχολείου ἐν Λίνδρα, ἐσύνταξε κατάλογον τῶν ἐμπεριεχομένων λόγων, προσθεὶς καὶ ἀξιόλογον σύγκρισιν αὐτῶν μὲ τὴν Ἀλδινὴν ἔκδοσιν. Τοῦτο δὲ τὸ χειρόγραφον τῶν Ἑλλήνων ῥητόρων ὑπάρχει διὰ τοῦτο τόσον ἀξιόλογον, ἐπειδὴ ἀναπληροῖ ἐλλείψεις τόπους, πολλὰ περισσοτέρους παρ᾽ ἄλλα γνωστὰ χειρογραφα, π. χ. περιέχει λόγους τοῦ Ἰσαίου, οἱ ὅποιοι δὲν ἐτυπώθησαν ἄχρι τοῦ δεῦτερου ἔτι δὲ ὅλον τὸν λόγον τοῦ Λυκούργου καὶ τὸν τοῦ Δειναρχοῦ, τῶν ὁποίων τεμμαχία ἐσώζοντο μέχρι τοῦδε.

„ Μεταξὺ τῶν ἀξιολογοτήτων ταύτης τῆς βιβλιοθήκης ἀνήκουσι καὶ δύο ὠραῖα χειρογραφα Ἑλληνικὰ τῶν Εὐαγγελίων τοῦ 1. ἢ 16. αἰῶνος. Οὐχ ἦττον ὠραῖον ὑπάρχει καὶ τὸ χειρόγραφον τῆς γεωγραφίας τοῦ Πτολεμαίου μετὰ γεωγραφικῶν πινακῶν, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει μὲν τοῦ 16. αἰῶνος, ὅμως τὸ ἀρχαιότατον καὶ μόνον ἀξιόλογον ἐν Ἀγγλίᾳ.

„ Ἀξιόλογον ὑπάρχει προσέτι καὶ χειρόγραφόν τι τοῦ Πλαούτου ἐκ τοῦ 18. αἰῶνος, τὸ ὁποῖον περιέχει 20 κωμωδίας, ἐπομένως πολλὰ περισσοτέρας παρὰ τὰ ἐν τῷ Βριτανικῷ Μουσείῳ ἢ ἄλλαις βιβλιοθήκαις σωζόμενα χειρογραφα, τὰ ὁποῖα περιέχουσι μόνον 6 - 8 κωμωδίας, καὶ ἀπαξιαπλῶς σπανίως πλεον τῶν 12 κωμωδιῶν.

„ Πρὸς τούτοις ὑπάρχει αὐτοῦ ὠραῖον, ὀρθογραφικῶς γεγραμμένου χειρογράφου τοῦ Κάλλι-

μάχου εκ του 15. αἰῶνος, ἐτι δὲ ἕτερον ἀξιολογώτατον περὶ τῶν μαθηματικῶν πραγματειῶν Πάππου τοῦ Ἀλεξανδρείως, ἐξίσου παλαιόν, καὶ χειρόγραφόν τι Λατινικὸν τοῦ Ἀπουλείου. Τὰ μνημοευθέντα χειρόγραφα ὑπάρχουσι τὰ ἀξιολογώτερα· τὰ πάντα δὲ συμποσοῦνται 385 ἀρχαῖα χειρόγραφα.

„ Ὁ Burney, μαθητὴς τοῦ Πάρρ, καὶ Πάρωτος φίλος ἐπιστήθιος, ὑπῆρχεν, ὡς γνωστὸν, εἰς τῶν πρώτων Ἑλληνιστῶν τῆς Ἀγγλίας, καὶ τὰ συγγράμματά του περιέχουσι πολλὰς ἀποδείξεις τῆς ἐπιμελείας του. Τὰ Ἑλληνικὰ Σκηνικὰ τεμάχια (fragmenta scenica graeca), καὶ τὰ πολύτομα ὀπισθόγραφα (adversaria in a very large number) ἠραμίσθησαν μετὰ πολλοῦ πόνου· τρία ἕως τέσσαρα κριτικὰ συγγράμματα φαίνονται σχεδὸν ἔτοιμα διὰ τύπον. Εἰς μερικὰ μικρὰ λέξικα τῶν Ἑλληνικῶν διαλέκτων ἔκαμε μεγάλας συλλογὰς, περὶ τῆς ἀξίας τῶν ὁποίων ἀναμφισβότως οἱ φιλόλογοι θέλουσι δυνηθῆ μετ' ὀλέγου, ἔταν ἐκδοθῶσι, νὰ ἐπιφέρωσι τὴν κρίσιν των.

„ Δὲν πρέπει νὰ παρασιωπήσωμεν, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ πρωτότυπα γράμματα τοῦ Ἰσαὰκ Κασαυδώνου, καὶ καθὼς φαίνεται, πολλῶν ἄλλω, συγχρόνων του σοφῶν πρὸς αὐτὸν, μὴ τυπωθέντα μέχρι τοῦδε.

„ Ὁ ἀριθμὸς τῶν τυπωμένων βιβλίων ὑπάρχει 13 - 14000 τόμων, μετὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχει ὁ τῶν Ἑλλήνων Δραματοποιῶν ἐντελέστατος, τόσοσιν καλῶς διατεταγμένων, ὡς εὐκέλως δύναται τις νὰ εὕρῃ ὅλας τὰς ἐκδόσεις καὶ τοὺς ὑπομνηματιστάς. Ἐκαστὸν δράμα ὑπάρχει δεμένον κατ' ἰδίαν καὶ μετὰ μεγαλοπρέπειαν. Ὁμοίως δὲ πολυτελῶς ὑπάρχουσι δεδεμέναι καὶ αἱ ἐκδόσεις τοῦ Ἀρποκρατίωνος καὶ μερικῶν Ἑλλήνων Γραμματικῶν. Ἐκαστοῦ Ἑλληνος συγγραφέως, καθὼς καὶ τῶν πλείστων Λατίνων, εὐρίσκεται ἐνταῦθα ἢ πρωτίστη ἐκδοσις. Ἐν γένει, διὰ τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν

ὑπάρχει ἴσως αὕτη ἢ μόνη ἐντελεστάτη συλλογὴ, τὴν ὁποίαν εἶχε ποτὲ ἰδιώτης ἀνὴρ.

„ Εἰς τρεῖς τάξεις δύναται νὰ διαιερωθῶσι τὰ περιέχοντα χειρογραφικὰ σχόλια βιβλία, καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιέχονται σχόλια πολλῶν τῶν πρώτων σοφῶν, οἷον Βεντλεῦ, Βουρμάνου, Κασαυδώνου κ. τ. λ., καὶ τὸ περιθώριον αὐτῶν εἶναι καταγεγραμμένον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον· ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ τάξει περιέχονται χειρογραφικὰ σχόλια παρὰ τοῦ σοφοῦ Βουρνεῦ, τὰ ἅποια ὡς ἐπιτοπλεῖσον ἐξηγουσὶ τὰς Ἑλληνικὰς τραγωδίας καὶ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας Λεξικογράφους· ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τάξει ἀνάγεται ἡ λεγομένη συλλογὴ διαφόρων (collectio variorum), ἢ ὁποία, καθὼς φαίνεται, ὑπάρχει ἐν τῶν κυριωτάτων μερῶν ὅλης τῆς βιβλιοθήκης. Εἰς 300 τόμους διαφόρου σχήματος συντάξεν ὁ Βουρνεῦ τὰς ὑποσημειώσεις πολλῶν μεγάλων φιλόλογων εἰς διαφόρους συγγραφείς, μάλιστα εἰς τοὺς Ἑλληνας δραματοποιούς τόσοσιν ἐντέχνως, ὡς σχεδὸν ἐν μιᾷ ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ δύναται τις νὰ ἐπιθεωρήσῃ παν εἴτι ὑπεμνηματιστὴ περὶ τῶσιν συγγραφέως. Μερὸς ταύτης τῆς συλλογῆς περιέχει εἰς 170 τόμους τὰ Ἑλληνικὰ σκηνικὰ τεμάχια, ἐνθα ὁ Βουρνεῦ συνήνωσεν ἐξ ὅλων τῶν γνωστῶν αὐτῶ πηγῶν ὅλα τὰ λείψανα τῶν Ἑλλήνων Δραματοποιῶν, 300 τὸν ἀριθμῶν.

„ Πόσων ἐντελῆς ὑπάρχει τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων ἢ συλλογῆ, δύναται τις νὰ πληροφορηθῆ ἐκ τῆς ἀκολουθοῦσας ἀναφορᾶς μερικῶν ἀρθρῶν, εἰς τὰ ὁποῖα συναριθμοῦνται ὅχι μόνον αἱ ἐκδόσεις ὁλοκληρῶν συγγραφέων, ἀλλὰ καὶ κατὰ μέρος πραγματειῶν αὐτῶν. Αἰσχύλος 47. Ἀνακρέων 26. Ἀνθολογία 30. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος 12. Ἀρχιμήδης 5. Ἀριστοφάνης 74. Ἀθηναῖος 10. Καλλιμάχος 16. Χρυσολωρᾶς 16. Δημόφιλος 5. Δημοσθένης 50. Μέγα Ἐτυμολογικὸν 5. Εὐριπίδης 166. Γαζῆς 21. Γνωμικοὶ συγγραφεῖς 18. Γρηγόριος Ναζιανζηνὸς 28. Ὀμηρος 87. Ἰσοκράτης 30. Σοφοκλῆς 102.

700 Τόμοι περιέχουσι συλλογὴν ἀξιολογὸν ἐφημερίδων ἀπὸ τοῦ 1602 ἕως τῶν νῦν χρόνων, καὶ 3-400 Τόμοι εἰς 4ον περιέχουσι πᾶν εἴτι δύνανται νὰ δώσῃ ὕλην ἱστορίας τοῦ Ἀγγλικοῦ Θεάτρου ἀπὸ τοῦ 1660 ἔτους ἄχρι τῶν νῦν χρόνων.

BIBLIA NEOFANH

ΣΤΥΝΤΑΓΜΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ὑπὸ Κ. Μ. Κούμα Σχολάρχου τοῦ τῆς Σμύρνης Γυμνασίου, καὶ Διδασκάλου τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας εἰς χρόσιν τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν Τόμ. Α'. σελ. 55 καὶ 208. Τόμ. Β' σελ. 296. εἰς 8. Ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας 1818.

Ὁ περικλεῶς σχολάρχων ἐν τῷ Γυμνασίῳ τῆς Σμύρνης διδάσκαλος κύριος Κούμας, γνωστὸς διὰ πολλά του καὶ πολύτομα ἐκδοθέντα φιλοσοφικὰ συγγράμματα, ἀνὴρ εἰς ἄκρον φιλογενῆς καὶ φιλόπονος, μετέβη νεωστὶ ἐκ Σμύρνης εἰς Βιένναν διὰ νὰ πλουτίσῃ τὸ γένος του καὶ μετ' ἐκδοσῆν ὁλοκληροῦ χειρῶσιν σειράς τῶν φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν, γεγραμμένων καθὼς καὶ τὰ ἄλλα του συγγράμματα, μετὰ κάλαμου φιλοσοφικῶν καὶ μεθόδων εὐληπτῶν, τῆς ὁποίας οὐ πρὸ πολλοῦ δύο τόμοι μόνον ἐξεδόθησαν, γεγραμμένοι κατὰ τὸ Κόντειον σύστημα, τὸ ὁποῖον ἔκαμε κρότον πολὺν εἰς τὴν Γερμανίαν. Ὁ Α'. Τόμος περιέχει, πλὴν τῶν Προλεγομένων καὶ ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας, τὴν ἐμπειρικὴν Ψυχολογίαν, εἶδος προπαρασκευῆς οὖσαν εἰς τὴν φιλοσοφίαν, ἐτι δὲ τὴν κρηπίδα φιλοσοφίας, ἢ Ἀρχολογίαν ἢ πρώτην φιλοσοφίαν, ἐπιστήμην, ἐνασχολουμένην περὶ τὴν γενικωτέραν ἐρευνᾶν τῶν φιλοσοφικῶν γνώσεων, καὶ εὐρεσιν τῶν ἀρχῶν καὶ συστατικῶν μερῶν τῆς Φιλοσοφίας. Ὁ δὲ Β'. Τόμος περιέχει τὴν Λογικὴν, καθαρὰν τε καὶ ἐφηρμοσμένην μετὰ συντόμου ἱστορίας αὐτῆς καὶ ὡς ἐπίμετρον τὴν Καθολικὴν Γραμματικὴν. Διαιρεῖ δὲ ὁ Συγγραφεὺς ὅλον του τὸ Σύνταγμα εἰς τὰ ἀκόλουθα μέρη. Α'. Προπαρασκευὴ εἰς τὴν φιλοσοφίαν, ἢ ἐμπειρικὴ Ψυχολογία. Β'. Κρηπίς

Φιλοσοφίας, ἢ Ἀρχολογία, ἢ πρώτη Φιλοσοφία. Γ'. Παράγωγος Φιλοσοφία, καὶ 1) θεωρητικὴ, ἢ μέρη ἢ καθαρὰ καὶ ἐφηρμοσμένη Λογικὴ, Μεταφυσικὴ καὶ Αἰσθητικὴ, 2) πρακτικὴ, ἢ μέρη, ἢ καθαρὰ καὶ ἐφηρμοσμένη Δικαιολογία, Ἠθικὴ, καὶ Ἠθικὴ Θεολογία.

Euripidis Alcestis, ἦτοι Εὐριπίδου Ἀλκίης, ἑλληνιστῆ, εἰς χρόσιν τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν, ὑπὸ Ἀ. Στείνου, ἐν Βιέννῃ 1818. εἰς 8ον. σελ. 122.

Ὁ περικλεῶς διδάσκων ἐν τῇ τῆς Βιέννης Ἀκαδημίᾳ τῆν Ἑλληνικὴν διάλεκτον κύριος Στεῖνος ἐξέδωκε τὸ αὐτὸ δράμα τοῦ Εὐριπίδου πρὸς χρῆσιν τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν, προσθεῖς ἐν τέλει καὶ πέννακα Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν τῶν λέξεων καὶ φράσεων. Ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς βίβλου ἔταξε καὶ τὸν κατωτέρω ὕμνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, περὶ τοῦ ὁποῖου λέγει οὕτως ἐν τοῖς Προλεγομένοις του. „ Λεῖπεται μοι δὲ νὰ ζητήσω συγγνώμην περὶ τοῦ ὀνομασθέντος μοι, ὕμνος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐμμέτρον παιγνίου, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει διάχυσαι ψυχῆς, ὑπ' ἐρωτος καὶ θαυμασμοῦ κατεχομένης καὶ εὐγνωμόσος. Διότι τίς δὲν θέλει ἐγκωμιάσει καὶ ψελλίσουσι Ἑλληνικῷ σῶματι τὴν Ἑλλάδα, τὴν πηγὴν ὑμῶν τοσοῦτων καὶ τηλικούτων ἀγαθῶν, ἐκθειάζομένην διὰ τῶν διαλέκτων πάντων τῶν φιλομουσῶν Γενῶν;— Ἐν τῷ Σαπφικῷ στίχῳ, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν δευτέρου τόπου αὕτη ἢ ευρέτης τοῦ μέτρου τούτου μετεχειρίσθη πολλάκις τροχαῖον, ἐγὼ μετεχειρίσθη, ὡς βεβαιότερον, τὸν σπουδαῖον, μιμηθεῖς τὸν Ὀράτιον, ὅστις εἰς τόσοσιν πολλοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθέντας στίχους οὔτε ἀπαξ μετεχειρίσθη τὸν Τροχαῖον. “

Τ Μ Ν Ο Σ

εἰς

ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ]

ΕΛΛΑΔ' ὑμνήσω· ἕκασ' ᾧ βέβηλοι,
Τοῖσι Μουσαῖον Χαρίτων τε δῶρα
Ἄμβροτ' ἀγρείαις κραδίησιν ἦτορ
Οὔποτ' ἴημι!
Μυρίων ἀνθῶν τί μάλιστα σείο
Δρέψομαι, Γαίης πανάρις' ἄωτε;
Ἢ τίνα πρώτην κελαδησομένην σευ
Ἀγλαϊάων;

Μειδιά σῆσιν συνεχῆς ἀρούραις
Φοῖβος, ἣ δ' Αὔρα πτερύγεσσ' ἀθύρει,
Καλά δ' εὐκαρποὶ κροτάφοις πλέκουσι
Στέμματα ὄραι.

Ἡδὺ δ' ἐξ ἀντρῶν λαλαγεῦσι κρήναι,
Ἀμφὶ δ' ἀνθεαῖς ποταμῶν ἐπ' ἄχθης
Εὐκόλως Νύμφαι κτυπέουσι κούφοις
Ποσσὶ χορείας.

Ἀγκάλαις θαλάπει σε φίλαις ἔχουσα,
Τέκνον ὡς μάτηρ, κλυτὸς Ἀμφιτρίτη,
Καὶ Ποσειδάων κρατερᾷ τριαίνῃ
Ἀμφιδέδηκεν.

Τοῖα Ἡρώων γένος οὐνομασῶν,
Τοῖ' ἀειμνήστους ἔτεκες μαχητάς,
Τοῖα ὠδάων μελέων τ' αἰοδούς,
Ἴερά Ἑλλάς!

Τῆς καλῆς ὦ λυθριάς τιθήνη,
Μήτηρ ὦ θεσμών πόλεσιν τεχνῶν τε!
Χαῖρέ μοι, αἰὲν φιλοδῆμος, αἰὲν
Μισοτύραννος!

Κρατᾶ σεν κυκλοῖ σεφακόμα λαμπρῶν
Ἀξέρων· δῖον σελαγεῖθ', Ὀμηρος,
Οὔνομα πρόσθεν· πολέες δ' ἔπονται
Παμφανώωντες.

Οὔρεσ' ἐν σοῖσι σκιεραῖς τε βύσσης
Ὅσα Μουσαῶν μελίφωνος ἤχει·
Ἐν σοῖσι δ' ἄρχει Σοφία τε Παιθῶ τ'
Ἐν ἀγορήσῳ.

Ἐγγέει ψυχῇν πολυδαίδαλοισι
Χεῖρεσιν Τέχνη κρούεντι χαλκῷ·
Μάρμαρα πνεῖει, πινακῆς τ' ἀγλώσσαί
(Θαῦμα!) λαλοῦσι.

Κίσις εἰλβει τεμένη φαειναῖς
Εἶκελ' ὑψηλοῖς Μακαρῶν ἔδεσσι,
Εἰς τὰ σὺν πᾶσιν κατέβη Κρουῖων
Οὐραϊδῆσῳ.

Ὡς κολῶς ὑμῖν (Χαρίτων ἄτερθε
Τίς δὲ τερπῶν γλυκερὰ βροτοῖσιν;
Ἀμμορος δῶρων Θαλάσας βίος τίς
Οὐκ ἀβίωτος;)

Στῆσεν εὐμόνους Χαρίτεσσι βωμοῖς
Εὐσεβῆς Ἑλλάς, διὰ τοῦτ' εἶουσα
Βαρβαρῶν οἷη χαρίεσσα λαῶν
Ἀμφὶς ἀπάντων.

Ἀλλὰ τί μῶμαι ταδὲ μηκέτ' ὄντα;
Οἴχεται φέγγος, Μάκαρις δ' ἄφαντοι,

Φροῦδος ἐξ αὐτοῦ δ' ἀφανῆς τε κόλπου
Ἑλλάδος Ἑλλάς!

Οἴχεται; Οἶον τῶδε, Μοῦσα, ἔλεξας;
Ἀπρεπὲς θεῶν ζῶματι σφαλῆναι·
Ὅσα τῶν θνητῶν καλὰ, ὅσσ' ἀληθῆ,
Ἀθάνατ' εἶν!

Ἀμβροτοὶ καὶ νῦν θαλέθουσι μολπαί,
Τὰς ποτ' ἐκ Πέμπλης ἐνέπνευσ' Ἀπόλλων·
Σωκράτους καὶ νῦν, ἔτι νῦν Πλάτωνος
Εἰμὲν ἀκουσαί.

Δισγύλῳ καὶ νῦν δέεται Προμηθεύς·
Οἰδίπου θνήσκει φυγὰς ἐν Κολωνῶ·
Ἀντι δ' Ἀλκίσις ποσσὶς εὐγητῶν
Ἔρχεται ἐς Αἶδην.

Νηλεὺς ὄμμα, κρυερὸν πέλωρον
Πύθιος βάλλει — λίθινον τέχνημα —
Ἄθλιόν τ' εἶδω ζοναχοῦντ' ἀφύκτως
Λαοκώωντα.

Νῦν, ἰδοῦ, Μούσας καλέουσ' αἰοδοί·
Ἀρτεμις θήρας, σοφίης Ἀθήνη,
Ἑρμῆας γλώσσης κρατεῖ, γλυκεῖα
Σοὶ δ' ἄριστος

Μήτηρ ὦ κούφων μέλειται Ἑρώτων·
Καὶ εἶδαι καὶ κούρη Χάριτας· κίπελλα δ'
Ἀμφὶ θρυλλοῦσιν Διόνυσον ἄνδρες·
Ζεὺς ἔτι βροντᾷ.

Πολλὰ τῶν καλῶν κ' ἐρατῶν λείλειπται·
Παρμένει ἄνθη, μενέουσι καρποὶ·
Μοῖνος ἐκ δένδρου λιπαροῦ μαρανθεῖς
Πρέμνος ὕλωεν·

Ἀλλ' ἰδοῦ, ρίξων σελέχει παλακῶν,
Ἀμφ' ὑπέκ νεῖσι θαλέθουσι βλασά·
Τοὺς πλοῆς, Αὔραι, μαλακαῖς τρέφοιτε!
Ὀμβρός αἴξοι!

Ἔσσει' αὖ ἤμαρ, νεοθηλὲς ἔρνος
Ὅπποτ' ἀνθεσσι γλυκερὰ τ' ὀπώρα
Εὐρὺ ταῦς ὄξους πετάσει βρούοντας,
Θαῦμα ἰδέσθαι!

Ὡς θεὸς δοίη! Σὺ δὲ, πάντῃ Ἑλλάς,
Μήτηρ ὦ θεσμών πόλεσιν τεχνῶν τε!
Χαῖρέ μοι, αἰὲν φιλοδῆμος, αἰὲν
Μισοτύραννος!

Ἀντώνιος Στέϊνος.